

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 02, 2014

Nummer 2, 2014

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2013:7227](#) 31-12-2013

Boxmeer

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2013:12968](#) 31-12-2013

Badhoevedorp/omgevingsvergunning

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2013:12987](#) 30-12-2013

Castricum

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:75](#) 15-01-2014

Zutphen/bestemmingsplan 'Noorderhaven'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:37](#) 15-01-2014

Purmerend/bestemmingsplan 'Wheermolen 2012'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2014:8](#) 08-01-2014

Dinkelland/omgevingsvergunning veranderen veehouderij

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2610](#) 24-12-2013

Nijmegen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2501](#) 18-12-2013

Valkenswaard/bestemmingsplan 'Mozaïek'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:2347](#) 11-12-2013

staatssecretaris I en M

RECHTSPRAAK

Zutphen/bestemmingsplan 'Noorderhaven'

Natuurbeschermingswet 1998, Flora- en faunawet en relativiteitsbeginsel.

De betrokken normen van de NB-wet 1998 strekken kennelijk niet tot bescherming van de bedrijfseconomische belangen van Flamco. Hetgeen Flamco over het niet maken van een passende beoordeling heeft aangevoerd, kan op grond van artikel 8:69a van de Awb niet leiden tot vernietiging van het plan.

Niet in alle gevallen behoeft op voorhand uitgesloten te worden geacht dat de Ffw met de bescherming van diersoorten tevens bescherming biedt aan het belang bij het behoud van een goede kwaliteit van de directe leefomgeving van omwonenden. Dit geval doet zich, gelet op het feit dat het belang van Flamco gelegen is in haar bedrijfsbelang, echter hier niet voor. De ingeroepen normen uit de Ffw strekken derhalve kennelijk niet tot bescherming van het belang van Flamco.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-01-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:75

Zaaknummer: 201306580/1/R6

Wetsartikelen: 8:69a Awb en 19j NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Purmerend/bestemmingsplan 'Wheermolen 2012'

LPG-tankstation. Onderscheid tussen nieuwe nog te bouwen en feitelijk reeds aanwezige kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten. Afstanden in het Bevi en Revi.

De Afdeling ziet in de stelling van de raad dat niet behoefde te worden voldaan aan de afstanden van bijlage 1, tabel 1, van de Revi omdat ten tijde van het bestreden besluit de verwachting bestond dat binnen enkele maanden kortere afstanden zouden gaan gelden, geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten. Weliswaar is overeenkomstig het advies van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu het Ontwerpbesluit LPG-tankstations milieubeheer 2013 opgesteld en zijn aangepaste afstandstabellen opgenomen in de ontwerpregeling, maar vast staat dat dit ontwerpbesluit en deze ontwerpregeling niet zullen worden vastgesteld wegens strijd met Richtlijn 2008/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 24 september 2008 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over land (PBEU 2008, L 260/13). Gelet hierop zijn het Bevi en de Revi ongewijzigd van kracht gebleven, zodat nog altijd aan de daarin opgenomen afstanden dient te worden voldaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 15-01-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:37

Zaaknummer: 201302740/1/R1

Wetsartikelen: 5 lid 3 Bevi en 2 lid 1 onder a en tabel 1 bijlage 1 Revi

RECHTSPRAAK

Valkenswaard/bestemmingsplan 'Mozaïek'

Verlies rechtsgevolgen uitbreidingsplannen. Voorlopige voorzieningen inzake werking uitbreidingsplannen.

Uit de artikelen 9.3.2 en 9.1.4, vierde lid, van de Invoeringswet Wro, in onderlinge samenhang bezien, moet worden afgeleid dat de onder de Woningwet 1901 tot stand gekomen uitbreidingsplannen hun rechtsgevolg behouden tot vijf jaar na inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening. Dit betekent dat deze plannen hun rechtsgevolg per 1 juli 2013 hebben verloren. Om te voorkomen dat na de vernietiging van de voornoemde plandelen ter plaatse geen planologisch regime geldt, ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat het aan de orde zijnde uitbreidingsplan in hoofdzaken en de samenhangende partiële herziening ter plaatse gelden tot de inwerkingtreding van het nieuw vast te stellen bestemmingsplan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2501

Zaaknummer: 201305956/1/R3

Wetsartikelen: 8:72 lid 4 Awb, 8:72 lid 5 Awb, 9.3.2 Invoeringswet Wro en 9.1.4 lid 4 Invoeringswet Wro

RECHTSPRAAK

Dinkelland/omgevingsvergunning veranderen veehouderij

Wgv. Geurnorm. Begrip bebouwde kom.

Het begrip bebouwde kom kan volgens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet geurhinder en veehouderij worden omschreven als het gebied dat door aaneengesloten bebouwing overwegend een woon- en verblijffunctie heeft en waarin veel mensen per oppervlakte-eenheid ook daadwerkelijk wonen of verblijven. De grens van de bebouwde kom wordt niet bepaald door de Wegenverkeerswetgeving, maar evenals in de ruimtelijke ordening door de aard van de omgeving.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-01-2014

ECLI: ECLI:NL:RVS:2014:8

Zaaknummer: 201305948/1/A4

RECHTSPRAAK

Badhoevedorp/omgevingsvergunning

Tijdelijke omgevingsvergunning.

Casus

Naar aanleiding van een omlegging van de A9 heeft Badhoevebuurt C.V. een omgevingsvergunning aangevraagd voor tijdelijke huisvesting van een winkelpand (een Hema) aan de Sloterweg te Badhoevedorp. Het beoogde bouwplan bevindt zich aan de rechtervoorkant van het appartementencomplex van eiseres. Op de gronden van het beoogde bouwplan rust de bestemming 'Parkeerterrein'. Het parkeerterrein bestaat in totaal uit 204 parkeerplaatsen.

Op 2 februari 2012 heeft verweerder, met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht, en met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en sub a, onder 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten planologisch strijdig gebruik en bouwen van een bouwwerk. De vergunning heeft een tijdelijke instandhoudingstermijn van acht jaar.

Rechtsvraag

Kan een tijdelijke omgevingsvergunning worden verleend voor acht jaar?

Uitspraak

Naar het oordeel van de rechtbank volgt uit de bepalingen van de Wabo en het Bor dat een tijdelijke omgevingsvergunning slechts kan worden verleend voor vijf jaar en in dit geval, nu sprake is van strijd met het bestemmingsplan, niet kan worden verlengd. Er is dan ook geen mogelijkheid om (ook niet na verlenging) een tijdelijke omgevingsvergunning te verlenen voor een termijn langer dan vijf jaar.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 31-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2013:12968

Zaaknummer: HAA 13/1804

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 3 Wabo, 2.23 lid 1 Wabo, 5.16 lid 1 aanhef en onder a Bor en 5.18 lid 1 Bor

RECHTSPRAAK

Boxmeer

Maatregelen ter voorkoming van volksgezondheidsrisico's vanwege de verspreiding van ziektekiemen door veehouderijen dienen aan de omgevingsvergunning (milieu) te worden verbonden.

Casus

Omgevingsvergunning (milieu) voor een pluimveehouderij. Bij tussenuitspraak van 12 juli 2013 (ECLI:NL:RBOBR:2013:2855) heeft de rechtbank Oost-Brabant overwogen dat er indicaties zijn dat de vergunde activiteiten risico's voor de volksgezondheid kunnen hebben en dat onvoldoende is onderzocht of er aanleiding bestaat om de vergunning te weigeren dan wel nadere voorschriften ter voorkoming van gezondheidsrisico's aan de vergunning te verbinden. In reactie op deze uitspraak heeft verweerder een beschrijving gegeven van alle milieuhygiënische maatregelen die binnen de inrichting worden getroffen om verspreiding van ziektekiemen te voorkomen.

Rechtsvraag

Heeft verweerder op afdoende wijze gevolg gegeven aan de tussenuitspraak van de rechtbank?

Uitspraak

In de reactie op de tussenuitspraak van de rechtbank is een voldoende beschrijving gegeven van de hygiënemaatregelen bij vergunninghoudster. Als deze beschreven maatregelen in acht worden genomen, is geen sprake van een onaanvaardbaar risico voor de volksgezondheid. Het bestreden besluit verplicht vergunninghoudster echter niet om de inrichting in werking te hebben en te houden met inachtneming van de beschreven maatregelen. De beschrijving maakt immers geen onderdeel uit van de aanvraag en verweerder heeft geen daartoe strekkend voorschrift aan het bestreden besluit willen verbinden. Verweerder heeft een eigen verantwoordelijkheid om te waarborgen dat volksgezondheidsrisico's vanwege de verspreiding van ziektekiemen niet zullen optreden buiten de inrichting en kan niet volstaan met verwijzing naar de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren. Deze wet is primair gericht

op het welzijn voor dieren en de veiligheid van de mensen die met de dieren omgaan. Daarom ziet de rechtbank aanleiding zelf in de zaak te voorzien en een voorschrift op te nemen om vergunninghoudster te verplichten de inrichting in werking te hebben conform de beschrijving van de hygiënemaatregelen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 31-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2013:7227

Zaaknummer: AWB 12-3065

Wetsartikelen: 1.1 lid 2 WMB en Gezondheids- en welzijnswet voor dieren

RECHTSPRAAK

Castricum

Onjuiste toepassing van Awb-procedure. Geen aanleiding om schending vormvoorschrift te passeren.

Casus

Oplegging maatwerkvoorschriften. Het bevoegd gezag heeft ervoor gekozen om niet de hier van toepassing zijnde reguliere procedure als neergelegd in de Awb te volgen, maar heeft de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb toegepast.

Rechtsvraag

Is de juiste voorbereidingsprocedure gevolgd en is deze procedure op de juiste wijze gevolgd?

Uitspraak

Het behoort tot de keuzevrijheid van verweerder om afdeling 3.4 van de Awb toe te passen bij de voorbereiding van een besluit tot het stellen van maatwerkvoorschriften. Nu verweerder het ontwerp van het besluit niet ter inzage heeft gelegd en voorafgaand aan de terinzagelegging geen kennis van dat ontwerp heeft gegeven, is het bestreden besluit in strijd met de bepalingen van afdeling 3.4 van de Awb tot stand gekomen. Er is geen aanleiding de schending van deze vormvoorschriften te passeren met toepassing van artikel 6:22 Awb nu niet is uitgesloten dat andere belanghebbenden door deze schending zijn benadeeld. Vanwege het ontbreken van de terinzagelegging van het ontwerp-besluit kan het zijn dat andere belanghebbenden niet zijn bereikt en daardoor geen zienswijze over het ontwerp hebben ingebracht. Volgt vernietiging van het bestreden besluit.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 30-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2013:12987

Zaaknummer: AWB 12-1032

Wetsartikelen: 3:11 Awb, 3:12 Awb en 6:22 Awb

RECHTSPRAAK

Nijmegen

Bevoegdheid tot intrekking bestaat ook wanneer van een deel van de vergunning gedurende drie jaar geen gebruik is gemaakt.

Casus

Gedeeltelijke intrekking van omgevingsvergunning (milieu) voor een destilleerderij. De intrekking heeft betrekking op het deel van de vergunning dat het stoken van whisky toestaat. Het bevoegd gezag heeft hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Nederland waarbij het besluit tot intrekking is vernietigd.

Rechtsvraag

Was het college bevoegd om de vergunning voor wat betreft het stoken van whisky in te trekken?

Uitspraak

De rechtbank heeft overwogen dat vaststaat dat [bedrijf] in de drie jaar voorafgaand aan de gedeeltelijke intrekking van de vergunning dranken heeft opgeslagen op het terrein van de inrichting. Dat betekent dat niet kan worden geoordeeld dat gedurende drie jaar geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning. Naar het oordeel van de rechtbank kan deze bepaling daarom geen grondslag vormen voor de gedeeltelijke intrekking van de omgevingsvergunning.

Anders dan de rechtbank heeft overwogen, volgt uit de tekst van artikel 2.33, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wabo niet dat de bevoegdheid tot het geheel dan wel gedeeltelijk intrekken van een omgevingsvergunning slechts bestaat als in het geheel geen gebruik is gemaakt van de vergunning. Temeer gezien de woorden 'voor zover' in de tekst van de bepaling die erop duiden dat de bevoegdheid tot intrekken ook bestaat wanneer van een deel van de vergunning gedurende drie jaar geen gebruik is gemaakt. Vast staat dat het stoken van whisky gedurende drie jaar niet binnen de inrichting heeft plaatsgevonden. Het college was dan ook bevoegd om de vergunning voor wat betreft het stoken van whisky in te trekken.

Gelet hierop zal de Afdeling alsnog de overige bij de rechtbank aangevoerde beroepsgronden beoordelen, nu de rechtbank daaraan niet is toegekomen. [Bedrijf] stelt dat het heeft gewacht met investeringen voor de oprichting van de destilleerderij omdat de gemeente voornemens was het terrein van de inrichting te verwerven om woningbouw nabij de inrichting mogelijk te maken. Onduidelijk was wat de gevolgen van deze planologische ontwikkelingen voor de inrichting zouden zijn. Gelet op deze onzekerheid kan [bedrijf] redelijkerwijs niet worden verweten dat zij heeft afgezien van investeringen voor het stoken van whisky en mitsdien gedurende drie jaar geen gebruik heeft gemaakt van de vergunning voor zover die op het stoken van whisky ziet. Het college heeft in redelijkheid niet tot gedeeltelijke intrekking van de vergunning kunnen overgaan.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2610

Zaaknummer: 201304161/1/A4

Wetsartikelen: 2.33 lid 2 aanhef en onder a Wabo

RECHTSPRAAK

staatssecretaris I en M

Door ontbreken concurrentiebelang is appellante geen belanghebbende.

Casus

Afwijzing handhavingsverzoek betreffende de overbrenging van afvalstoffen.

Rechtsvraag

Is appellante belanghebbende als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht?

Uitspraak

Degene wiens concurrentiebelang rechtstreeks is betrokken bij een besluit is belanghebbende bij dat besluit. Om appellante als zodanig aan te kunnen merken is in ieder geval vereist dat zij in hetzelfde marktsegment werkzaam is als de in Nederland gevestigde postbedrijven waarop haar handhavingsverzoek betrekking heeft. Geoordeeld moet worden dat appellante niet werkzaam is in hetzelfde marktsegment. Volgt niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek om handhaving.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-12-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:2347

Zaaknummer: 201210913/1/A4

Wetsartikelen: 1:2 Awb